

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 2. december 2020 blev i sag nr. 95425:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Tjenestemændenes Forsikring
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har bilforsikring. I brev af 18/6 2020 til nævnet har klageren bl.a. anført:

"Indledning

Jeg agter at klage over TJM Forsikring afgørelse – se nedenstående.

Jeg – [klageren] føler mig i den grad uretfærdig behandlet af TJM Forsikring og deres afgørelse vedrørende skadesnummer

Jeg er på ingen måde skyld i bilulykken (18. januar 2019) grundet et vognbaneskifte, som TJM Forsikring konsekvent argumenterer for eller begrundet med i deres forsikringsmæssige afgørelse.

Jeg kan i øvrigt henvise til Domsudskriften fra Retten i ..., som ligeledes giver mig medhold i, at bilulykken ikke sker på grund af et vognbaneskifte.

Sagsforløb

Modparten tilkendegiver flere gange i sin vidneforklaring, at han giver plads, således jeg kan foretage et vognbaneskifte. Dette indikerer, at modparten er opmærksom på at sikre den nødvendige afstand til forankørende ved vognbaneskifte.

Modpartens påkørsel sker først efter flere lette nedbremsninger i samme vognbane.

Modpart samt et vidne i et 3. køretøj (bag ved modpartens køretøj) har endvidere oplyst, at bilulykken er foregået med nedsat hastighed under tæt trafik samt dårlig sigtbarhed.

Det er min opfattelse, at man som bilist skal (ifølge Færdselsloven) holde en passende og sikker afstand til forankørende motorkøretøjer – med andre ord – holde afstand til forankørende, således risikoen for personskade og bilulykker minimeres.

Modpartens påkørsel sker ikke i forbindelse med vognbaneskiftet, men sker fordi modparten ikke holder den fornødne sikre afstand til forankørende. Jeg vil henlede opmærksomheden på, at påkørslen først sker ved den 4. nedbremsning.

Anden afgørelse

Med ovenstående forklaring mener jeg, at der ikke er tilstrækkelig begrundelse for den tidligere forsikringsmæssige afgørelse eller der ligefrem er tale om en fejlagtig forsikringsmæssig afgørelse fra TJM Forsikring vedrørende opkrævningen på 6.913 kr. i selvrisko.

Således ser jeg frem til snarligst at få den opkrævede selvrisko på 6.913 kr. refunderet."

Selskabet har i brev af 30/7 2020 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Tvisten vedrører, at vi har pålagt klager det fulde ansvar efter uheldet d. 18. januar 2019, hvor han skifter vognbane på motorvejen og bliver påkørt bagfra af modparten.

Klager har tegnet en kombineret ansvars- og kaskoforsikring under betingelser 18T5 og med en selvrisko på 6.913 kr.

Sagsgennemgang

Vi modtog klagers anmeldelse d. 21. januar 2019 og af denne fremgik det, at klager var blevet påkørt bagfra på motorvejen Der var ikke beskrevet de nærmere omstændigheder ved uheldet, men da der var optaget politirapport, indhentede vi denne.

Politirapporten modtog vi d. 14. februar 2019 og af denne fremgik det, at klager havde kørt aggressivt og hasarderet. Klager havde bl.a. overhalet flere biler indenom, inden han trak ud foran modparten, hvorved modparten var nødt til at bremse kraftigt op, men alligevel ikke kunne undgå at ramme klager.

På baggrund af oplysningerne i politirapporten var det vores vurdering, at klagers vognbaneskift var årsagen til uheldet og at han derfor bar det fulde ansvar for uheldet. Dette blev meddelt klager d. 29. marts 2019.

Klager var ikke tilfreds med denne afgørelse og klagede d. 3. april 2019. Klagen blev besvaret d. 15. april 2019 med henvisning til ankenævnskendelserne 78589, 81374 og 85880.

Herefter fulgte en længere korrespondance med klager omkring betaling af selvrisko, inden han den 3. juli 2019 betalte selvriskoen og vi afsluttede derefter sagen.

I maj 2020 kontaktede klager os igen og oplyste, at sagen havde været for byretten og at han var blevet frikendt, hvorfor han anmodede om at få selvriskobeløbet udbetalt.

Vi modtog domsudskriftet d. 27. maj 2020. Af dette fremgik det, at klager havde været tiltalt for 4 forhold og at han var blevet kendt skyldig i 3 forhold og frikendt i et forhold.

Klager blev kendt skyldig i at have overhalet indenom, at have skiftet vognbane ind foran modparten og for at have kørt med en betragtelig hastighedsoverskridelse på en anden dato.

Klager blev frikendt for at have været årsag til modparten påkørte ham bagfra.

Ved brev af 4. juni 2020 meddelte vi klager, at dommen vedrørte det strafferetlige forhold mellem klager og politiet og at det ikke havde indflydelse på det forsikringsretlige. Vi var således ikke bundet af dommen og mente fortsat, at klager bar det fulde ansvar for uheldet.

Konklusion

Indledningsvis må vi fastholde, at straffesagen mod klager ikke har indflydelse på den forsikringsretlige afgørelse.

Det afgørende i sagen og det der skal lægges vægt på, er hvorvidt klager er årsag til, at modparten påkører ham bagfra eller ej.

På baggrund af vidnets forklaring må vi lægge til grund, at klager forud for uheldet kørte aggressivt og hasarderet. Han overhalede desuden indenom og foretog et vognbaneskift, hvor der ikke var plads til det. Dette medførte, at modparten påkørte klager bagfra.

Det er således vores opfattelse, at det er klager, der har skabt situationen og at modparten ikke har haft mulighed for at undgå påkørslen.

Jeg henviser bl.a. til vidnets afhøring i politirapporten:

...

Både modparten og vidnet har i retten forklaret, at klager skiftede vognbane ind foran modparten, hvorefter klager 2 gange foretog en hård opbremsning, uden at der var forankørende biler, der nødvendiggjorde opbremsningen. Klagers opbremsning kan derfor ikke betragtes som trafikalt og da det er vognbaneskiftet, der er årsag til påkørslen, må vi fastholde vores afgørelse vedrørende fuld skyld til klager.

Afgørelsen truffet i retten kan ikke føre til et andet resultat og har ikke indflydelse på vores afgørelse."

Klageren har i brev af 23/8 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Jeg har tidligere (18. juni 2020) klaget over TJM Forsikring afgørelse og fastholder klagen med yderligere dokumentation – se nedenstående.

Jeg – [klageren] føler mig i den grad uretfærdig behandlet af TJM Forsikring og deres afgørelse vedrørende skadesnummer

Jeg er på ingen måde skyld i bilulykken (18. januar 2019) grundet et vognbaneskifte, som TJM Forsikring konsekvent argumenterer for eller begrundes med i deres forsikringsmæssige afgørelse.

Jeg kan til stadighed henvise til Domsudskriften fra Retten i ... som ligeledes giver mig medhold i, at bilulykken ikke sker på grund af et vognbaneskifte – og **nu ligeledes med Politiets afhøringsrapport af 1. part – torsdag – 24. januar 2019.**

Udskrift af Politiets afhøringsrapport – 24. januar 2019

...

Kommentar til Politiets afhøringsrapport – 24. januar 2019

Modparten tilkendegiver flere gange i sin vidneforklaring, at han giver plads, således jeg kan foretage et vognbaneskifte. Dette indikerer, at modparten er opmærksom på at sikre den nødvendige afstand til forankørende ved vognbaneskifte.

Modpartens påkørsel sker først efter flere lette nedbremsninger i samme vognbane.

Modpart samt et vidne i et 3. køretøj (bag ved modpartens køretøj) har endvidere oplyst, at bilulykken er foregået med nedsat hastighed under tæt trafik samt dårlig sigtbarhed.

Det er min opfattelse, at man som bilist skal (ifølge Færdselsloven) holde en passende og sikker afstand til forankørende motorkøretøjer – med andre ord – holde afstand til forankørende, således risikoen for personskade og bilulykker minimeres.

Modpartens påkørslen sker ikke i forbindelse med vognbaneskiftet, men sker fordi modparten ikke holder den fornødne sikre afstand til forankørende. Jeg vil henlede opmærksomheden på, at påkørslen først sker ved den 4. nedbremsning.

Det er min klare opfattelse, at Domsmandsrettens afgørelse og ligeledes Politiets afhøringsrapport understøtter min forklaring og min anke mod TJM Forsikring afgørelse i denne sag.

Politiets afhøringsrapport af anden vidne – 29. januar 2019

...

Kommentar til afhøringsrapport – 29. januar 2019

Afhøringsrapporten af 29. januar 2019 dokumenterer eller bekræfter at bilulykken ikke skete med baggrund i et vognbaneskifte.

Yderligere kommentarer

Jeg vil gerne påpege, at alt er relativt i forhold til, hvordan personer opfatter eller vurderer aggressiv kørsel.

Modpart, vidne og jeg selv har forklaret at bilulykken skete under kørsel med væsentlig nedsat hastighed på grund af tæt trafik – ca. 70 km/t.

Udskrift af brev fra Tryg 30. juli 2020 til Ankenævnet For Forsikring

'Vi modtog domsudskriftet d. 27. maj 2020. Af dette fremgik det, at klager havde været tiltalt for 4 forhold og at han var blevet kendt skyldig i 3 forhold og frikendt i et forhold.

Klager blev kendt skyldig i at have overhalet indenom, at have skiftet vognbane ind foran modparten og for at have kørt med en betragtelig hastighedsoverskridelse på en anden dato. Klager blev frikendt for at have været årsag til modparten påkørte ham bagfra'.

Kommentar til udskrift af brev fra Tryg 30. juli 2020

Jeg gør opmærksom på, at den betragtelig hastighedsoverskridelse på en anden dato ikke kan tillægges nogen værdi i denne sammenhæng.

Betragtning

Det er mig ganske uforståeligt, at mit forsikringselskab TJM Forsikring ikke støtter op omkring mig, som deres forsikringskunde, med så klar og dokumenteret bevisførelse.

Ankenævnet for Forsikring

5.

95425

Jeg fastholder min anke.

Med ovenstående forklaring mener jeg, at der ikke er tilstrækkelig begrundelse for den tidligere forsikringsmæssige afgørelse eller der ligefrem er tale om en fejlagtig forsikringsmæssig afgørelse fra TJM Forsikring vedrørende opkrævningen på 6.913 kr. i selvrisko.

Således ser jeg frem til snarligst at få den opkrævede selvrisko på 6.913 kr. refunderet."

Selskabet har i meddelelse af 16/9 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Vi har gennemgået klagers kommentarer, uden at det har givet anledning til at ændre afgørelsen.

Indledningsvis skal jeg gøre opmærksom på, at udfaldet af en straffesag er uden betydning for afgørelsen i forsikringssagen, idet der er tale om forskellige bevisbyrde regler.

Det fremgår klart af afhøringerne i politirapporten, at det er klagers manøvre og kørsel, der er årsag til, at uheldet sker, hvorfor vi ikke kan komme til andet resultat, end at klager bærer det fulde ansvar for uheldet.

Jeg skal venligst henlede nævnets opmærksomhed på afhøringerne i politirapporten, som klager selv har fremhævet. Klager overhaler indenom, INDEN han skifter vognbanen OG bremser op flere gange til gene for den øvrige trafik. Sidstnævnte er i øvrigt årsagen til, at modparten påkører klager."

Til dette har klageren fremsendt brev af 23/9 2020, hvori det bl.a. er anført:

"Svar og betragtninger på Forsikringsselskabet TJM's kommentar af 20. september 2020 til Ankenævnet for Forsikring.

Forsikringsselskabet TJM

Forsikringsselskabet TJM giver udtryk for, at *'Det fremgår klart af afhøringerne i politirapporten, at det er klagers manøvre og kørsel, der er årsag til, at uheldet sker, hvorfor vi ikke kan komme til andet resultat, end at klager bærer det fulde ansvar for uheldet'*.

Forsikringsselskabet oplyser endvidere, *'at afhøringerne i politirapporten, herunder at klager overhaler indenom, INDEN han skifter vognbanen OG bremser op flere gange til gene for den øvrige trafik. Sidstnævnte er i øvrigt årsagen til, at modparten påkører klager'*.

Klagers svar og betragtninger

Klager skal venligst henlede opmærksomheden på, at såfremt vidner afgiver forskellige vidneforklaringer om hændelsesforløbet med henvisning til Politirapporten og Retsforhøret, er der god grund for klager til at betvivle Forsikringsselskabet TJM's afgørelse. Dette betragtes af klager som en fejlagtig afgørelse.

Vidneudsagnene er så divergerende, at der ikke kan føres bevis for påstanden om, at klageren bærer det fulde ansvar for uheldet

Modparten tilkendegiver flere gange i sin vidneforklaring, at han giver plads, således at klager kan foretage et vognbane skifte. Dette indikerer, at modparten er opmærksom på at sikre den nødvendige afstand til forankørende ved vognbaneskifte.

Modpartens påkørslen sker ikke i forbindelse med vognbaneskiftet, men sker fordi modparten ikke holder den fornødne sikre afstand til forankørende, og modpartens påkørsel sker først efter flere lette nedbremsninger i samme vognbane, hvilket, vidnet bekræfter i Politiets afhøringsrapport.

Forsikringsselskabet kan således ikke postulere at klagers nedbremsningerne er årsagen til påkørsel.

Klagers samtlige nedbremsninger er foranlediget af den forankørende tætte trafik.

Klager vil henlede opmærksomheden på, at **klager ikke overhaler indenom**, men blot holder til højre som Færdselsloven foreskriver. Sådanne begivenheder forekommer under **tæt trafik og karakteriseres som godkendte forbikørsler** i henhold til Færdselsloven.

Modpart samt et vidne i et 3. køretøj (bag ved modpartens køretøj) har endvidere oplyst, at bilulykken er **foregået med nedsat hastighed under tæt trafik samt dårlig sigtbarhed**.

Det er klagers klare opfattelse, at **Domsmandsrettens afgørelse og ligeledes Politiets afhøringsrapport understøtter klagers forklaring og klagers anke** mod TJM Forsikring og deres afgørelse i denne sag.

Det er ganske uforståeligt for klager, at dennes forsikringsselskab TJM Forsikring ikke støtter op omkring klager, som deres forsikringskunde med en så klar og dokumenteret bevisførelse fra klager.

Klager fastholder sin anke.

Med ovenstående forklaring mener klager, at der ikke er tilstrækkelig begrundelse for den tidligere forsikringsmæssige afgørelse, eller der ligefrem er tale om en fejlagtig forsikringsmæssig afgørelse fra TJM Forsikring vedrørende opkrævningen på 6.913 kr. i selvrisiko.

Således ser klager frem til snarligst at få den opkrævede selvrisiko på 6.913 kr. refunderet."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor. Af afhøringsrapport af 23/1 2019 af klageren, som i afhøringsrapporten omtales som part 2, fremgår bl.a.:

"Afhørte forklarede, at han var kommet kørende ad motorvejen i nordgående retning. Der havde været en del færdsel og de kørte med en hastighed på ca. 90 km/t. Afhørte forklarede, at der var en særtransport i det inderste spor, hvorfor han havde blinket ud og herefter trukket ud i den yderste vognbane. Idet han gjorde dette blændede den bagvedkørende op, således at afhørte blev blændet via spejlene.

Afhørte forklarede, at han herefter bremsede ned idet han havde svært ved at se hvor langt han havde til den forankørende, idet part 1 forsat kørte med det lange lys tændt.

Ankenævnet for Forsikring

7.

95425

Afhørte forklarede, at de forankørende ligeledes bremsede op nogle gange og han fortsatte derfor med at bremse i etaper.

Afhørte forklarede, at da han på et tidspunkt bremsede op blev han herefter påkørt af part 1, der ikke nåede at bremse."

Af afhøringsrapport af 24/1 2019 af modparten, som i afhøringsrapporten omtales som part 1, fremgår bl.a.:

"Afhørte var på vej hjem til ... fra arbejde. Han forklarede, at han kørte ad motorvej ... i nordgående retning, hvor der var tæt trafik.

Afhørte kørte i 2. vognbane med ca. 120 km/t, hvor han havde tre biler bag sig. Pludselig så han part 2 overhale indenom. Part 2 kørte derefter ind foran part 1, da der kørte en langsommekørende bilist i 1. vognbane.

Afhørte forklarede, at da part 2 var kommet ind foran ham blinkede afhørte ham med sit lange lys, da han mente, at part 2 kørte en meget aggressiv kørsel.

Han forklarede ligeledes, at grundet den tætte trafik, kørte folk med 80 km/t.

Part 2 bremsede op en gang, hvilket gav et chok for afhørte, som var lige ved at kører op i part 2.

Part 2 bremsede op en gang mere, hvilket afhørte ikke nåede at reagere på. Afhørte påkørte derved part 2 bagfra med ca. 70 km/t."

Af afhøringsrapport af 29/1 2019 af et vidne fremgår bl.a.:

"Afhørte forklarede, at hun var passager og sad på forsædet i bilen, ..., reg. nr. ..., og at det var hendes kæreste, der førte bilen.

Afhørte forklarede, at før færdselsuheldet indtraf kørte de bag part 1, som kørte i en

Afhørte forklarede, at der var tæt trafik, da hun kørte bag part 1. Både hende selv og part 1 kørte i ydersporet. Pludselig så hun [klagerens bil], Part 2, overhale indenom både hendes egen bil og part 1's bil.

Hun forklarede, at det var en meget aggressiv kørsel [klagerens bil] kørte med, idet han overhalede dem med høj fart.

Hun forklarede yderligere, at det var en bevidst overhaling, og at overhalingen ikke var nødvendig. [Klagerens bil] ville bare gerne hurtigt frem, forklarede hun.

Pludselig så hun [klagerens bil] dreje ind foran part 1 i det yderste spor og kørte derfor foran part 1. Dette fik part 1 til at bremse hårdt op, hvilket afhørte og hendes kæreste derfor også var nødsaget til at gøre ligeså.

Hun så yderligere, at part 1 bremsede op flere gange på grund af [klagerens bil], og at part 1 bremsede hårdt op to gange inden for et minut.

Afhørte kunne ikke se, om part 1 skulle have blinket med det lange lys og blændet for [klagerens bil] efter [klagerens bil] drejede ind foran ham.

Uheldet skete efter part 1 bremsede hårdt op anden gang. Afhørte kunne ikke se, om part 1 var for tæt på [klagerens bil], da part 1 kørte op bag den.

...

Afhørte forklarede, at uheldet kunne være undgået, hvis [klagerens bil] ikke havde kørt en aggressiv kørsel.

Hun forklarede, at det var [klagerens bils] skyld, at uheldet skete."

Af dom afsagt den 19/5 2020 fremgår bl.a.:

"[Klageren] er tiltalt for overtrædelse af

1.

færdselslovens § 118, stk. 1, nr. 1, jf. § 21, stk. 1, ved den 18. januar 2019

ca. kl. 17.40 at have ført personbil ... ad ... Motorvej mod nord ved 198 km-mrk. ved ... og overhalet højre om to personbiler, der i 2. vognbane kørte lige ud.

2.

færdselslovens § 118, stk. 1, nr. 1, jf. § 18, stk. 2, ved samme tid og sted som i forhold 1 at have ført personbilen og foretaget vognbaneskift fra 1. vognbane til 2. vognbane uden at sikre sig, at manøvreren kunne udføres uden fare eller unødigt ulempe for andre, idet føreren af en bagfra kommende personbil ... måtte bremse for at undgå påkørsel.

3.

færdselslovens § 118, stk. 1, nr. 1, jf. § 3, stk. 1, og 41, stk. 3, ved i forlængelse af forhold 2 at have ført personbil ... ad ... Motorvej ved ... uden at udvise tilstrækkelig agtpågivenhed, idet han under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden foretog ubegrundede pludselige opbremsninger til gene for bagvedkørende trafik, hvilket forårsagede, at den bagvedkørende personbil ... kørte op bag i tiltaltes personbil med materiel skade til følge

...

[Klageren] har vedrørende forhold 1 til 3 forklaret, at det er rigtigt, at han den 18. januar 2019 kørte på ... Motorvej i sin bil, en

...

Modpartens bil var en mørk De kørte side om side over ca. 1 km. Han kom op til de forankørende biler, og modparten lå i venstre vognbane. De tog begge gassen af, og modparten trak et par hundrede meter bagud. Han opfattede det, som om modparten gjorde plads til ham. Han sikrede sig, at der var plads nok. Han satte blinklyset til og trak ud i 2. vognbane for at overhale. Lidt efter var der et par andre biler i hans vognbane, der trak ud foran ham, og han var nødt til at træde på bremsen for ikke at komme for tæt på. De kørte ikke ret stærkt, så der var plads til, at de andre biler også kunne komme ud i yderbanen. Idet han trådte på bremsen, blev der blændet op fra bilen bagfra, og den kørte frem med langt lys på. De to andre biler trak ikke ud samtidig med ham, men gjorde det lidt efter. Bilen bagved var ikke så tæt på ham. Han bremsede en gang mere, fordi der var nogle flere biler, der trak ud foran ham. Bilen bagved kom meget tæt på, men ramte ham ikke. De fortsatte, og han kom tættere på lastbilen. Lige før han kom op til lastbilen, trak en lille rød bil ud foran ham i 2. vognbane, og han bremsede ned igen. Han kiggede op i bakspejlet på personen bagfra, som kørte med det lange lys tændt, så han blev blændet. Han kiggede frem og

så, at bilerne foran var tæt på. Han følte, de holdt stille, så han bremsede igen og blev påkørt af bilen bagved.

...

[Modparten] har som vidne forklaret, at han den 18. januar 2019 kørte på ... Motorvej i en Han kørte i venstre vognbane. Han var alene i bilen. Der var biler i begge vognbaner. Han kørte 115 - 120 km/t. Han kørte forbi bilerne i højre vognbane, som kørte 95 - 100 km/t. Pludselig så han noget langt lys bagfra. Han så en bil komme fra venstre til højre vognbane, som var fri for biler i ca. 200 meter, idet der var et hul i trafikken. Bilen kørte i højre bane hurtigt forbi flere andre biler, inden den passerede ham. Bilen må have kørt betydeligt hurtigere end de andre. Bilisten ville herefter ud i venstre vognbane igen, men bilen foran vidnet ville ikke give plads. Vidnet trak derfor lidt tilbage og gav plads, så bilen kom ind i deres række. Han kunne ikke lade være med at blinke en enkelt gang med det lange lys. Pludselig satte bilisten foran ham farten ned fra 115 - 120 km/timen til 60

- 70 km/t. og slap herefter bremsen og kørte frem igen. Vidnet klarede det fint uden at påkøre bilisten. Bilisten kørte videre frem og pludselig lavede han en total standsning ned til 0 km/t. Der var ingen trafikale hindringer for bilisten foran. Ved anden opbremsning skete der påkørsel.

Modparten kørte i en Han havde ikke lagt mærke til bilen tidligere. Han havde ikke kørt ved siden af modparten. Modparten ville ud i højre vognbane, fordi der var biler i venstre vognbane. Der var ikke en lastbil i højre vognbane. Der var ikke andre biler i inderbanen, som trak ud foran modparten. Bilerne foran modparten bremsede ikke op og var ikke tæt på ham. Der var ingen trafikal årsag til, at tiltalte bremsede. Der var to opbremsninger, ikke fire. Han var lidt forberedt på en modreaktion på sit blink og bremsede også. Han havde foden på bremsen hele tiden. Han må have været nede på en hastighed på under 22 km/t., da han påkørte modparten, da hans airbag ikke blev udløst. Hans bil var meget skadet, og hele fronten skulle skiftes. Modpartens bil fik kun en lille bule.

...

Da tiltalte kørte ind foran ham, blitzede han bare tiltalte. Han havde ikke det lange lys tændt.

...

[Vidnet] har som vidne forklaret, at hun den 18. januar 2019 kørte på ... Motorvej. Hun kendte ikke nogle af parterne. Hun kørte lige bag ved den person, der kørte op i tiltaltes bil. Hun mener, at tiltalte kørte i en ..., og at den bil, der kørte op i ham, var en Hun lå bag [modpartens bil] i venstre vognbane. Hun var passager i en bil, som hendes kæreste kørte. Hun sad på højre forsæde. De havde kørt et stykke tid i venstre side af vejen. Hun lagde mærke til [klagerens bil], som kørte meget hurtigt i indersporet og trak ud i ydersporet foran [modpartens bil]. Hendes kæreste sagde: 'Hold da op, han kører ringe, ham der!' [Klagerens bil] accelererede, da den kørte forbi dem. Hun kan ikke sige, om den blinkede, inden den kørte ud i ydersporet. Hun tænkte, at der ikke var plads til at trække ud. Bilen foran dem bremsede, og hendes kæreste bremsede også hårdt. Bilerne foran kørte sammen. De hørte et brag og var meget tæt på at køre ind i [modpartens bil].

...

Hun husker det, som om der blev bremsat to gange, og at det gik galt anden gang. De kørte omkring 100-105 km/t. i ydersporet, men vejret var ikke ret godt. De to opbremsninger kom lige efter hinanden. Hendes kæreste bremsede også op. [Klagerens bil] kørte ikke i venstre vognbane i ret lang tid. Det var hendes indtryk, at [klagerens bil] kørte ud i yderbanen, og at føreren så fandt ud af, at der ikke var så meget plads, så han var nødt til at bremse op. Hun tror ikke, at [klagerens bil] standset helt op. Hun er helt sikker på, at der ikke kom en bil fra inderbanen, som kørte ind foran [klagerens bil]. Hun ved ikke, om bilen foran [klagerens bil] bremsede op. Hun så ikke, om føreren

af [modpartens bil] blitzede af [klagerens bil]. Hun så den kun bremse op. Det var mørkt, og der var dårlig sigtbarhed.

Vidnet har videre forklaret, at der kørte flere biler i højre vognbane både foran og bagved dem, men ikke lige der, hvor de kørte. Der var relativt tæt trafik. Hun lagde ikke mærke til, om der var en lastbil foran dem i højre vognbane. Bilisterne i den højre vognbane kørte langsommere end dem i venstre vognbane. Hun er ret sikker på, at [klagerens bil] kom bagfra. Hun har skrevet til forsikringsselskabet, at [klagerens bil] lå foran dem, trak over i højre bane og herefter overhalede [modpartens bil], hvorefter den trak ud igen, men det er hun senere kommet i tvivl om. Hun er ikke i tvivl om, at [klagerens bil] overhalede [modpartens bil]. Hun er i tvivl om, om [klagerens bil] overhalede deres bil indenom. De kørte lige bag ved [modpartens bil]. Der blev bremsset hårdt ned. De var meget tæt på at ramme [modpartens bil]. Det er hendes indtryk, at [modpartens bil] bremsede ned for ikke at ramme [klagerens bil], da den kørte ud foran ham. Der var tæt trafik i deres vognbane. Hun kan ikke huske, om der lå biler foran [klagerens bil], da den var trukket ud i venstre vognbane. Hun har skrevet til forsikringsselskabet, at [klagerens bil] lå foran dem, men det er hun kommet i tvivl om. Hun kan ikke sige præcist, hvor [klagerens bil] kom fra.

...

Rettens begrundelse og afgørelse

Forhold 1

Efter bevisførelsen, navnlig de to vidners umiddelbare forklaringer om, at tiltalte passerede de biler, som vidnerne kørte i, ved at køre frem i den højre vejbane med høj hastighed, hvorefter han trak ud i venstre vejbane, er det bevist, at tiltalte har foretaget overhaling højre om personbilerne. Tiltalte findes derfor skyldig i dette forhold.

Forhold 2

Efter bevisførelsen, herunder navnlig vidnet [modpartens] forklaring, lægger retten til grund, at tiltalte efter overhalingen inden om [modpartens] personbil gjorde tegn til at trække ud i venstre vognbane, hvor der lå andre biler, og at [modparten] derfor trak lidt tilbage for at give plads og undgå sammenstød. Efter vidnernes samstemmende forklaringer herom har tiltalte umiddelbart efter at være kommet ud i venstre vognbane bremsset hårdt op, således at [modparten] ligeledes måtte bremse op for at undgå påkørsel. Retten finder det derved bevist, at tiltalte har foretaget vognbaneskiftet uden at sikre sig, at dette kunne ske uden fare eller unødigt ulempe for den bagfra kommende personbil, hvorfor tiltalte er skyldig i dette forhold.

Forhold 3

Efter tiltaltes og vidnernes samstemmende forklaringer herom lægger retten til grund, at tiltalte efter sit vognbaneskift foretog flere hårde opbremsninger, hvilket medførte, at den bagvedkørende personbil kørte op bag i tiltaltes bil. Efter politiets oplysninger og forklaringerne om forholdene på stedet lægger retten til grund, at der var mørkt, og at der var tæt trafik på motorvejen med biler i begge vognbaner på strækningen. Tiltalte har forklaret, at hans opbremsninger skyldtes den forankørende trafik, idet flere biler kørte fra højre til venstre vognbane for at overhale en lastbil. Efter den øvrige bevisførelse finder retten det ikke bevist, at tiltaltes opbremsninger ikke blev foretaget på grund af trafikken og forholdene på stedet, hvorfor tiltalte frifindes i dette forhold."

Af forsikringsbetingelserne 18T5 fremgår bl.a.:

"8. Selvrisiko

Aftalt selvrisiko

Ankenævnet for Forsikring

11.

95425

Er forsikringen købt med en selvrisiko, fremgår beløbet af forsikringsaftalen.
Selvrisikoen gælder for den første del af enhver skade.

...

Sker der både ansvars- og kaskoskade ved den samme begivenhed, beregner vi selvrisiko som for én skade."

Nævnet udtaler:

Klageren anmeldte, at han den 18/1 2020 blev påkørt bagfra af modpartens bil. Selskabet har pålagt klageren fuldt ansvar for uheldet og har opkrævet fuld selvrisiko. Den 3/7 2019 betalte han den opkrævede selvrisiko.

Klageren er utilfreds med, at selskabet har pålagt ham ansvaret for uheldet. Han har anført, at påkørslen ikke er sket i forbindelse med et vognbaneskift, men fordi modparten ikke har holdt den fornødne afstand til forankørende. Modpartens påkørsel skete først efter flere lette nedbremsninger i samme vognbane.

Selskabet har afvist at ændre skyldfordelingen. Selskabet har anført, at klagers vognbaneskift var årsagen til uheldet, og at der ikke er belæg for at pålægge modparten en del af ansvaret.

Efter en samlet vurdering finder nævnet, at modparten burde være pålagt fuld skyld for færdselsuheldet. Selskabet skal derfor tilbagebetale selvrisikobeløbet til klageren.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at klageren efter sit vognbaneskift foretog flere hårde opbremsninger, hvilket medførte, at den bagvedkørende personbil kørte op bag i klagerens bil. Sammenstødet kan således ikke anses for at være sket i umiddelbar forbindelse med klagerens vognbaneskift, men først efter at klageren havde skiftet vognbane og kørt i vognbanen i et om end kortere stykke tid. I en sådan situation påhviler det den bagvedkørende (modparten) at holde en efter forholdene forsvarlig afstand. Nævnet bemærker, at der var mørkt, dårlig sigtbarhed og tæt trafik, da påkørslen skete, hvilket tilsiger, at der bør holdes ekstra afstand til den

Ankenævnet for Forsikring

12.

95425

forankørende bil. Det gælder også, selvom klagerens kørsel i forbindelse med vognbaneskiftet har været aggressivt og til fare eller unødigt ulempe for andre bilister.

Nævnet har videre lagt vægt på, at retten i dom af 19/5 2020 ikke fandt det bevist, at klagerens opbremsninger ikke blev foretaget på grund af trafikken og forholdene på stedet, hvorfor klageren blev frifundet i dette forhold.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Selskabet, Tjenestemændenes Forsikring, skal anerkende, at selskabet ikke har været berettiget til at opkræve selvrisiko fra klageren for den pågældende færdselsskade. Selskabet skal derfor tilbagebetale selvrisikobeløbet til klageren. Beløbet forrentes efter forsikringsaftalelovens § 24.

Klagegebyret tilbagebetales.

Jens Kruse Mikkelsen

formand